

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 12 lutego 2015 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Kamery termowizyjne na podczerwień

W sprawie C-134/13

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 marca 2013 r., w postępowaniu:

Raytek GmbH,

Fluke Europe BV

przeciwko

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: T. von Danwitz, prezes izby, C. Vajda, A. Rosas, E. Juhász i D. Šváby (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 listopada 2014 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Raytek GmbH oraz Fluke Europe BV przez I. Humby'ego, consultant, oraz V. Sloane, barrister,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez J. Beeko, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez R. Hilla, barrister,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez B.R. Killmanna oraz L. Flynn, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

* Język postępowania: angielski.

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym odnosi się do ważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 314/2011 z dnia 30 marca 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 86, s. 57).
- 2 Wniosek ten został złożony w kontekście skarg wniesionych przez Raytek GmbH i Fluke Europe BV (zwane dalej odpowiednio „Raytek” i „Fluke”) na decyzje Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (zwanym dalej „Commissioners”) dotyczące klasyfikacji taryfowej kamer termowizyjnych na podczerwień.

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

- 3 Międzynarodowa konwencja w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (zwanego dalej „HS”) sporządzona w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. oraz protokół zmian do tej konwencji z dnia 24 czerwca 1986 r. (zwane dalej „konwencją w sprawie HS”) zostały zatwierdzone w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1).
- 4 Zgodnie z art. 3 ust. 1 konwencji w sprawie HS każda z umawiających się stron zobowiązuje się, że jej taryfa celna i nomenklatury statystyczne będą zgodne z HS, że będzie ona stosowała wszystkie pozycje i podpozycje HS bez dodatków lub modyfikacji wraz z ich odpowiednimi kodami cyfrowymi oraz że będzie przestrzegała kolejności cyfrowych tego systemu. Jednocześnie przepis ten przewiduje, że każda z umawiających się stron zobowiązuje się również do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS (zwanym dalej „ogólnymi regułami HS”), a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji HS, oraz do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.
- 5 Przekształcona w Światową Organizację Celną (zwaną dalej „WCO”) Rada Współpracy Celnej, powołana na podstawie międzynarodowej konwencji w sprawie ustanowienia tej Rady sporządzonej w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r., zatwierdza na warunkach określonych w art. 8 konwencji w sprawie HS noty wyjaśniające przyjęte przez komitet HS, którego organizację reguluje art. 6 tej konwencji (zwane dalej „notami wyjaśniającymi do HS”).
- 6 Zgodnie z notą wyjaśniającą odnoszącą się do reguły 3 ogólnych reguł interpretacji HS:

„[...]

Reguła 3(a) [...]

IV) Nie praktykuje się ustanawiania nienaruszalnych reguł, zgodnie z którymi ustala się, która z rozważanych pozycji zawiera bardziej szczegółowy opis towaru niż inna, ale ogólnie można powiedzieć, że:

- a) Opis towaru przez podanie jego nazwy jest bardziej dokładny niż przez określenie tylko jego rodzaju (np. golarki lub maszynki do strzyżenia włosów z własnym silnikiem elektrycznym klasyfikuje się do pozycji 8510, a nie do pozycji 8467 jako narzędzia ręczne z samodzielnym silnikiem elektrycznym ani do pozycji 8509 jako elektromechaniczny sprzęt gospodarstwa domowego z własnym silnikiem elektrycznym).
- b) Jeśli towar odpowiada opisowi, który dokładniej go identyfikuje, to opis ten jest lepszy od tego, w którym identyfikacja jest mniej precyzyjna.

Przykładami ostatniej grupy towarów są:

- 1) Dywany włókiennicze igłowe, rozpoznawalne jako przeznaczone do stosowania w samochodach, które nie powinny być klasyfikowane jako części i akcesoria do pojazdów samochodowych objętych [objęte] pozycją 8708, ale do pozycji 5703, gdzie są bardziej szczegółowo opisane jako dywany.
- 2) Nieoprawione szkło bezpieczne, składające się ze szkła hartowanego lub laminowanego, kształtowane i identyfikowane [dające się zidentyfikować jako przeznaczone] do użytku w samolotach, które nie powinno być klasyfikowane do pozycji 8803 jako części wyrobów ani objęte pozycją 8801 lub 8802 [jako części wyrobów objętych pozycjami 8801 lub 8802], ale [lecz] do pozycji 7007, gdzie jest bardziej szczegółowo opisane jako szkło bezpieczne.

V) Jeśli jednak każda z dwu lub więcej pozycji odnosi się tylko do części materiałów lub substancji zawartych w zmieszanych lub złożonych towarach albo tylko do części towarów w zestawie pakowanym do sprzedaży detalicznej, pozycje te powinny być traktowane jako równorzędnie odnoszące się do tych towarów, nawet jeśli jedna z nich zawiera bardziej kompletny lub precyzyjny opis niż inne. W takich przypadkach należy klasyfikować towary zgodnie z regułą 3(b) lub 3(c).

Reguła 3(b)

VI) Druga metoda [reguła 3(b)] odnosi się wyłącznie do:

- (i) mieszanin;
- (ii) towarów złożonych składających się z różnych materiałów;
- (iii) towarów złożonych składających się z różnych części składowych;
- (iv) towarów pakowanych w zestawy do sprzedaży detalicznej.

Stosuje się ją tylko wtedy, gdy nie ma zastosowania reguła 3(a).

VII) We wszystkich tych przypadkach towary powinny być klasyfikowane tak, jak gdyby składały się z materiału lub komponentu nadającego im zasadniczy charakter, jeżeli takie kryterium jest możliwe do zastosowania.

VIII)

Czynnik, który rozstrzyga o zasadniczym charakterze towaru, będzie różny dla różnych rodzajów wyrobów. Zależec może np. od właściwości materiału lub składnika, jego wielkości, ilości, masy lub wartości, lub od roli, jaką odgrywa zasadniczy materiał przy zastosowaniu towaru. [...]”.

Prawo Unii

Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87

- 7 Nomenklatura scalona (zwana dalej „CN”) stanowiąca załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmieniony rozporządzeniem Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. (Dz.U. L 284, s. 1), zawiera w części pierwszej, sekcja I, punkt A zbiór ogólnych reguł interpretacji tej nomenklatury (zwanymi dalej „ogólnymi regułami interpretacji CN”). Sekcja ta stanowi:

„Klasyfikacja towarów w Nomenklaturze scalonej podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[...]

3. Jeżeli stosując regułę [w zastosowaniu reguły] 2 [lit.] b) lub z innego powodu towary na pierwszy rzut oka są klasyfikowalne do dwóch lub więcej pozycji, klasyfikacji należy dokonać w następujący sposób:

- a) pozycja określająca towar w sposób najbardziej szczegółowy ma pierwszeństwo przed pozycjami określającymi towar w sposób bardziej ogólny. Jednak gdy dwie lub więcej pozycji [każda z dwóch lub większej liczby pozycji] odnosi się tylko do części materiałów lub substancji zawartych w mieszaninie lub w wyrobie złożonym lub tylko do części artykułów w zestawie pakowanym do sprzedaży detalicznej, pozycje te należy uważać za jednakowo właściwe w odniesieniu do tych towarów, nawet gdy jedna z nich daje bardziej pełne [pełniejsze] lub bardziej dokładne określenie tego towaru;
- b) mieszaniny, wyroby złożone składające się z różnych materiałów lub wytworzone z różnych składników oraz wyroby pakowane w zestawy do sprzedaży detalicznej, które nie mogą być klasyfikowane przez powołanie się na regułę 3 [lit.] a), należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się one z materiału lub składnika, który nadaje im ich zasadniczy charakter, o ile takie kryterium jest możliwe do zastosowania;
- c) jeżeli towary nie mogą być klasyfikowane przez powołanie się na regułę 3 [lit.] a) lub b), należy klasyfikować [je] do pozycji pojawiającej się w kolejności numerycznej jako ostatnia z tych, które jednakowo zasługują na uwzględnienie.

[...]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę [z zastosowaniem zasady], że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

8 W części drugiej CN, zatytułowanej „Tabela stawek celnych”, dział 85 obejmuje „[m]aszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”. Znajdująca się w tym dziale pozycja 8525 brzmi w sposób następujący:

„Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo”.

9 Komunikat Komisji Europejskiej dotyczący not wyjaśniających do CN (2011/C 137/01) stanowi, że pozycja ta obejmuje kamery termowizyjne z układem kształtowania obrazu na podczerwień, który przechwytyje promieniowanie cieplne i przekształca je w obrazy, które reprezentują temperatury poszczególnych powierzchni lub przedmiotów w różnych odcieniach szarości lub w różnych kolorach, ale które to kamery nie mogą mierzyć temperatur lub przedstawiać mierzonych wartości w liczbach.

10 Dział 90 CN, zatytułowany „Przyrządy i aparatura, optyczne, fotograficzne, kinematograficzne, pomiarowe, kontrolne, precyzyjne, medyczne lub chirurgiczne; ich części i akcesoria”, zawiera między innymi pozycje 9025 i 9027.

11 Uwaga 3 do działu 90 stanowi, że postanowienia uwagi 3 i 4 do sekcji XVI mają zastosowanie również do tego działu. Uwaga 3 do tej sekcji została sformułowana w sposób następujący:

„Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn składających się z dwóch lub więcej maszyn połączonych razem, aby tworzyć całość, oraz inne maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową [zgodnie z wykonywaną funkcją podstawową, która charakteryzuje całość]”.

12 Pozycja CN 9025 ma następujące brzmienie i układ:

„9025	Hydrometry oraz podobne przyrządy pływające; termometry, pirometry, barometry, higrometry i psychrometry, zapisujące lub nie, oraz dowolna kombinacja tych przyrządów:
	– Termometry i pirometry niepołączone z innymi przyrządami;
9025 11	– – Cieczowe, z bezpośrednim odczytem:
[...]	
9025 19	– – Pozostałe:
9025 19 20	– – – Elektroniczne
9025 19 80	– – – Pozostałe
[...]	[...]”

13 W wersji francuskojęzycznej pozycja CN 9027 ma następujące brzmienie i układ:

„9027	Instruments et appareils pour analyses physiques ou chimiques (polarimètres, réfractomètres, spectromètres, analyseurs de gaz ou de fumées, par exemple); instruments et appareils pour essais de viscosité, de porosité, de dilatation, de tension superficielle ou similaires ou pour mesures calorimétriques, acoustiques ou photométriques (y compris les indicateurs de temps de pose); microtomes: [przyrządy i aparatura do analizy fizycznej lub chemicznej (na przykład polarymetry, refraktometry, spektrometry, aparatura do analizy gazu lub dymu); przyrządy i aparatura do pomiaru lub kontroli lepkości, porowatości, rozszerzalności, napięcia powierzchniowego lub podobne; przyrządy i aparatura do mierzenia lub kontroli ilości ciepła, światła lub dźwięku (włącznie ze światłomierzami); mikrotomy]
[...]	
9027 30 00	– Spectromètres, spectrophotomètres et spectrographes utilisant les rayonnements optiques (UV, visibles, IR) [spektrometry, spektrofotometry oraz spektrografy wykorzystujące promieniowanie optyczne (ultrafioletowe, widzialne, podczerwone)]
9027 50 00	– autres instruments et appareils utilisant les rayonnements optiques (UV, visibles, IR) [pozostałe przyrządy i aparatura wykorzystujące promieniowanie optyczne (ultrafioletowe, widzialne, podczerwone)]
[...]	[...]”.

- 14 W wersji anglojęzycznej tej pozycji pojęcia „instruments or apparatus for measuring or checking of quantities of heat” odpowiadają pojęciom „instruments et appareils [...] pour mesures calorimétriques” [przyrządy i aparatura do mierzenia lub kontroli ilości ciepła], które zostały użyte w wersji francuskojęzycznej omawianej pozycji.
- 15 Nota wyjaśniająca do HS odnosząca się do pozycji 9027 stanowi, że pozycja ta nie obejmuje w szczególności „[hydrometrów], areometrów, termometrów, higrometrów i podobnych przyrządów objętych pozycją 9025, nawet do stosowania w laboratoriach”.
- 16 Stawka cła przywozowego mająca zastosowanie do podpozycji taryfowej 9025 19 20 wynosi 3,2%, podczas gdy urządzenia objęte podpozycją 9027 50 00 korzystają ze zwolnienia z cła.

Rozporządzenie nr 314/2011

- 17 Rozporządzenie nr 314/2011 weszło w życie z dniem 21 kwietnia 2011 r. Rozporządzenie to klasyfikuje kamery termowizyjne na podczerwień do kodu CN 9025 19 20 jako termometry.
- 18 Opis omawianych urządzeń zawarty w załączniku do tego rozporządzenia brzmi następująco:

„Urządzenie (tzw. »kamera termograficzna«) do uchwycenia obrazów promieniowania podczerwonego za pomocą mikrobolometru i wyświetlania tych obrazów w kolorach przedstawiających różne temperatury, o wymiarach w przybliżeniu 26 × 8 × 11 cm.

Urządzenie składa się z:

- zdejmowanego obiektywu,
- mikrobolometru o rozdzielczości 160 × 120 pikseli, zdolnego do pomiaru temperatur w zakresie od –20°C do 250°C,
- kolorowego wyświetlacza ciekłokrystalicznego (LCD) o rozdzielczości 320 × 240 pikseli i wymiarze przekątnej ekranu w przybliżeniu 7 cm (2,5 cala) oraz

— pamięci zdolnej do przechowania do 200 obrazów w formacie JPEG.

Mikrobolometr, będący czujnikiem termicznym wykorzystywanym w kamerze jako detektor, uwzględnia 19 200 pikseli w każdym obrazie, gdzie każdy piksel przedstawia wynik pomiaru temperatury.

Obraz jest wyświetlany w różnych kolorach przedstawiających pomiar różnych temperatur wraz ze skalą pionową, pokazującą temperaturę maksymalną i minimalną w wybranym zakresie temperatur oraz zakresem kolorów przedstawionych od góry do dołu.

Urządzenie jest również zdolne do pomiaru temperatury określonego punktu i wyświetlania wyniku na skali temperatury.

Urządzenie wykorzystywane jest na potrzeby konserwacji zapobiegawczej do wykrywania wadliwej konstrukcji lub izolacji oraz ubytków ciepła”.

- 19 We wspomnianym załączniku klasyfikację omawianych urządzeń do kodu CN 9025 19 20 uzasadnia się w następujący sposób:

„Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły [CN] 1 i 6 [...] oraz brzmienie kodów CN 9025, 9025 19 i 9025 19 20.

Ponieważ urządzenie jest zdolne do pomiaru temperatury i przedstawienia mierzonych wartości w liczbach, co jest funkcją objętą pozycją 9025, wyklucza się klasyfikację do pozycji 8525 jako kamery (zob. również Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej do pozycji 8525).

Ponieważ celem urządzenia nie jest pomiar lub kontrola ilości ciepła, lecz wykrywanie poziomu promieniowania podczerwonego (pomiar temperatury), wyklucza się klasyfikację do pozycji 9027.

Ze względu na jego cechy charakterystyczne urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 9025 19 20 jako termometr”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 20 Raytek i Fluke importują do Zjednoczonego Królestwa kamery termowizyjne na podczerwień.
- 21 W odniesieniu do właściwości tych kamer sąd odsyłający określa, że kamery te składają się w szczególności z obiektywu kamery, który odbiera energię podczerwieni emitowaną przez obiekt i ogniskuje ją na detektorze podczerwieni. Promieniowanie podczerwone wywołuje mierzalną odpowiedź detektora, która jest następnie przetwarzana elektronicznie w kamerze termowizyjnej w celu uzyskania termogramu lub obrazu termicznego, w którym różne odcienie kolorów odpowiadają rozłożeniu promieniowania podczerwonego na powierzchni obiektu. Sąd ten dodaje, że mechanizmy kontrolne, które dotyczą różnych zmiennych, takich jak zakres temperatury, zasięg i poziom termowizji, paleta kolorów oraz zestawianie obrazów widzialnych z obrazami w podczerwieni, pozwalają dokonywać elektronicznych regulacji w celu poprawienia obrazu termicznego wyświetlanego na ekranie.
- 22 W kwestii zastosowania omawianych kamer sąd odsyłający wskazuje, że są one zasadniczo przeznaczone do wykrywania i lokalizowania uszkodzonych styków elektrycznych, przegrzania spowodowanego przez przeciążenie elektryczne, wadliwych konstrukcji, błędów w izolacji, a także nieszczelności i przecieków.

- 23 W następstwie opublikowania rozporządzenia nr 314/2011 Commissioners poinformowali Raytek i Fluke pismem z dnia 14 kwietnia 2011 r., że wiążąca informacja taryfowa, która została im wcześniej udzielona, dotycząca zaklasyfikowania importowanych przez te spółki urządzeń do pozycji 9027 została uchylona.
- 24 W ramach skarg wniesionych na decyzje, które stanowiły te pisma, Raytek i Fluke zakwestionowały ważność rozporządzenia nr 314/2011 pod względem rzeczywistego zakresu pozycji taryfowych 9025 19 20 oraz 9027 50 00.
- 25 W tej sytuacji First-tier Tribunal (Tax Chamber) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:
- „Czy rozporządzenie [nr 314/2011] jest ważne w zakresie, w jakim termowizyjne kamery na podczerwień klasyfikuje do pozycji CN 9025 19 20?”.

Postępowanie przed Trybunałem

- 26 Decyzją z dnia 14 stycznia 2014 r. Trybunał przydzielił niniejszą sprawę dziesiątej izbie, postanowił o rozstrzygnięciu tej sprawy bez opinii i wezwał strony na rozprawę, która odbyła się w dniu 6 marca 2014 r., po której ustny etap postępowania został zamknięty.
- 27 Na podstawie art. 60 § 3 regulaminu postępowania przed Trybunałem w dniu 2 października 2014 r. dziesiąta izba postanowiła przekazać wyżej wskazaną sprawę Trybunałowi w celu jej ponownego przydzielenia składowi orzekającemu złożonemu z większej liczby sędziów. Następnie Trybunał postanowił przydzielić niniejszą sprawę piątej izbie.
- 28 Postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 r. Trybunał zarządził ponowne otwarcie ustnego etapu postępowania i wezwał strony na nową rozprawę, która odbyła się w dniu 26 listopada 2014 r.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 29 W celu udzielenia odpowiedzi na postawione pytanie należy zauważyć, że w odniesieniu do stosowania CN Rada Unii Europejskiej przyznała Komisji, działającej we współpracy z ekspertami celnymi państw członkowskich, szeroki zakres swobodnego uznania w przedmiocie precyzowania zakresu pozycji taryfowych mogących mieć zastosowanie przy klasyfikacji danego towaru. Niemniej jednak uprawnienia Komisji do przyjmowania środków, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87, takich jak klasyfikacja towarów, nie upoważniają jej do zmiany zakresu pozycji taryfowych określonych na podstawie HS ustanowionego na mocy konwencji w sprawie HS, modyfikacji którego to zakresu Unia Europejska – zgodnie z art. 3 tej konwencji – zobowiązała się nie dokonywać (zob. podobnie wyroki: Francja/Komisja, C-267/94, EU:C:1995:453, pkt 19, 20; Kawasaki Motors Europe, C-15/05, EU:C:2006:259, pkt 35; a także Dinter i Europol Frost Food, C-522/07 i C-65/08, EU:C:2009:663, pkt 32).
- 30 W niniejszym przypadku należy zatem zbadać, czy dokonując klasyfikacji towarów takich jak te opisane w kolumnie 1 załącznika do rozporządzenia nr 314/2011 do pozycji CN 9025 19 zamiast do pozycji CN 9027 50, Komisja zmieniła zakres tych dwóch pozycji taryfowych.
- 31 W tym względzie należy przypomnieć, iż z utrwalonego orzecznictwa wynika, że w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone

w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (wyroki: Kawasaki Motors Europe, EU:C:2006:259, pkt 38; Dinter i Europol Frost-Food, EU:C:2009:663, pkt 29; a także Premis Medical, C-273/09, EU:C:2010:809, pkt 42).

- 32 Zgodnie z opisem znajdującym się w kolumnie 1 załącznika do rozporządzenia nr 314/2011 towar, którego dotyczy to rozporządzenie, stanowi „urządzenie (tzw. »kamer[ę] termograficzn[ą]«) do uchwycenia obrazów promieniowania podczerwonego za pomocą mikrobolometru i wyświetlania tych obrazów w kolorach przedstawiających różne temperatury”. Uchwycenie tych obrazów następuje za pomocą mikrobolometru „zdolnego do pomiaru temperatur w zakresie od -20°C do 250°C ”, „każdy piksel [uzyskanego obrazu] przedstawia wynik pomiaru temperatury”, „obraz [wyświetla się] w różnych kolorach przedstawiających pomiar różnych temperatur wraz ze skalą pionową, pokazującą [...] [zakres odpowiadających im] kolorów”. Wreszcie „[u]rządzenie jest również zdolne do pomiaru temperatury określonego punktu i wyświetlania wyniku na skali temperatury”.
- 33 Z tego opisu wynika, że urządzenia określone w rozporządzeniu nr 314/2011 odbierają promieniowanie podczerwone emitowane przez obiekt i tworzą na bazie tego promieniowania obraz obiektu, w którym kolory przedstawiają temperatury wynikające z odebranego promieniowania podczerwonego. Urządzenia te są również zdolne do pomiaru temperatury określonego punktu obiektu, który to pomiar jest także wykonywany na podstawie odebranego promieniowania podczerwonego.
- 34 Należy uznać, że na podstawie tego opisu Komisja mogła stwierdzić, jak to zostało przedstawione w uzasadnieniu zawartym w kolumnie 3 tego załącznika, że „ponieważ [omawiane] urządzenie jest zdolne do pomiaru temperatury i przedstawienia mierzonych wartości w liczbach, co jest funkcją objętą pozycją 9025” oraz „celem urządzenia nie jest pomiar lub kontrola ilości ciepła, lecz wykrywanie poziomego promieniowania podczerwonego (pomiar temperatury)”, „urządzenie należy [...] klasyfikować do kodu CN 9025 19 20 jako termometr”, w zakresie, w jakim odnośna podpozycja dotyczy termometrów i elektronicznych pirometrów niepołączonych z innymi przyrządami z tej samej pozycji.
- 35 W odniesieniu do pozycji CN 9027, która według skarżących w postępowaniu głównym powinna zostać przyjęta przez Komisję w celu dokonania spornej klasyfikacji taryfowej, należy zauważyć, że pozycja ta obejmuje w szczególności „przyrządy i aparatur[ę] do analizy fizycznej”, przy czym podpozycja 9027 50 00 określa „przyrządy i aparatur[ę] wykorzystujące promieniowanie optyczne”, w tym promieniowanie podczerwone. Należy uznać, że obiektywne cechy i właściwości opisanych w załączniku do rozporządzenia nr 314/2011 urządzeń nie pozwalają zaklasyfikować ich do tej pozycji. Urządzenia te bowiem wyświetlają wynik pomiaru temperatury bez dokonywania innej analizy fizycznej, wykraczającej poza zwykły pomiar temperatury, będący bardziej szczegółową właściwością objętą już pozycją CN 9025, którą to pozycję należy zatem przyjąć na mocy ogólnej reguły CN 3 lit. a).
- 36 Co więcej, zaklasyfikowanie omawianych urządzeń do pozycji 9025 znajduje oparcie w notach wyjaśniających do HS dotyczących pozycji 9027, według których ta ostatnia pozycja nie obejmuje w szczególności „[hydrometrów], areometrów, termometrów, higrometrów i podobnych przyrządów objętych pozycją 9025”.
- 37 Z powyższego wynika, że poprzez zaklasyfikowanie urządzeń opisanych w załączniku do rozporządzenia nr 314/2011 do podpozycji CN 9025 19 20 Komisja nie zmieniła zakresu pozycji taryfowych 9025 19 i 9027 50. W związku z tym badanie wspomnianego rozporządzenia nie prowadzi do stwierdzenia jego nieważności.
- 38 W celu udzielenia sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi należy jednak zauważyć, że w związku z przedstawionym w postanowieniu odsyłającym i wskazanym w pkt 21 niniejszego wyroku opisem urządzeń będących przedmiotem postępowania głównego istnieją przesłanki, że urządzenia te mogą nie odpowiadać urządzeniom określonym w rozporządzeniu nr 314/2011.

- 39 Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy kamery termowizyjne na podczerwień importowane przez Raytek i Fluke odpowiadają urządzeniom opisanym w rozporządzeniu nr 314/2011, a przede wszystkim czy gromadzenie i pomiar promieniowania podczerwonego na powierzchni obiektu, a także wyświetlenie obrazu przedstawiającego rozłożenie tego promieniowania mogą stanowić funkcję określoną w pozycji CN 9027 wykorzystującą promieniowanie optyczne, w tym promieniowanie podczerwone, która wykracza poza zwykły pomiar temperatury.
- 40 W tym przypadku należałoby także uwzględnić fakt, potwierdzony przez skarżących w postępowaniu głównym, że urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego mogą posiadać jako dodatkową funkcję mierzenie temperatury i w związku z tym mogą być wykorzystywane jako termometr.
- 41 W konsekwencji zgodnie z uwagą 3 sekcji XVI CN, która na mocy ogólnej reguły CN 1 stanowi regułę o charakterze nadrzędnym dla klasyfikacji towarów, urządzenia te jako maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji powinny zostać zaklasyfikowane zgodnie z wykonywaną funkcją podstawową, która charakteryzuje całość.
- 42 W związku z powyższym na postawione pytanie należy odpowiedzieć, że analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność rozporządzenia nr 314/2011.

W przedmiocie kosztów

- 43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność rozporządzenia Komisji (UE) nr 314/2011 z dnia 30 marca 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej.

Podpisy